

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ ВЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину	6 дин.
на пела године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

НЕДЕЉА 4. АПРИЛА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПРА ДИН. ОД ВРОТЕ

Претплату ваља слати упутницом на општински суд
а све кореспонденције на уредника

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се

СРПСКОМ НАРОДУ

СРБИ!

Кад је год животни интерес Српскога Народа тражио задовољења, Моји преци ОБРЕНО ВИБИ увек су похитали да се ставе у службу Српскоме Народу и Српској државној мисли.

Одгајен у Њиховим традицијама, веран духу народном, научен да изнад свега служим српској државној мисли, и ЈА имам дужност данас, да следујем примеру Мојих предака.

У данашње време требало би да се народни живот развија мирно под заштитом Устава, који је Мој узвишени Отац, у договору са свима партијама и у сагласности с Народом, дао земљи.

На жалост, Устав је у последње време тако јако угрожен, грађанска права Мојих драгих Срба доведена су у таку опасност, уставни положај Народнога Представништва тако је јако по-нижен, да Ја не могу оклевати да ово несрећно стање и даље траје.

СРБИ!

Од данашњег дана Ја узимам Краљевску власт у своје руке.

Од данашњега дана ступа Устав у своју потпуну силу и важност.

Ослањајући се на срећну звезду Обреновића, а на основу Устава и закона, Ја ћу управљати земљом, и Ја вас позивам све да Ми послужите верно и одано.

Призывајући благослов Свемогућега Бога на Мој драги Народ и молећи Бога да Ме помогне на сваком кораку, Ја завршујем Моју прокламацију Народу узвиком:

Да живи Српски Народ!

У Београду 1. априла 1893.

АЛЕКСАНДАР.

МИ

АЛЕКСАНДАР I.по милости божјој и вољи народној
КРАЉ СРЕБИЈЕ

Пошто смо из разлога наведених у нашој прокламацији од данашњега дана узели Краљевску власт у своје руке, то разрешавамо г. г. Краљевске намеснике Јована Ристића и јенерала Јована Бели-Марковића од њихових дужности и стављамо их на расположење.

1. Априла 1893.

У Београду

АЛЕКСАНДАР

МИ

АЛЕКСАНДАР I.по милости божјој и вољи народној
КРАЉ СРЕБИЈЕ

Пошто смо данас примили Краљевску власт у Своје руке, из разлога наведених у нашој данашњој прокламацији, то разрешавамо од дужности:

Председника Министарског Савета и Министра иностраних дела Јована Авакумовића;

Министра војног јенерала Анту Богићевића;

Министра финансије и заступника Министра грађевина Димитрија Стојановића;

Министра унутрашњих дела Стојана Рибара;

Министра правде Јивојина Величковића;

Министра просвете и црквених послова Јована Торњевића; и

Министра народне привреде Велизара Кундовића;

Стављајући на расположење: Јована Авакумовића, Анту Богићевића, Димитрија Стојановића и Јована Торњевића.

А постављамо:

За председника Нашег Министарског Савета и Министра просвете и црквених

послова Доктора Лазара Докића, Председника Државног Савета;

За нашег Министра војног, пешадиског пуковника, Драгутина Франасовића, члана Државног Савета у пензији;

За нашег Министра Финансија доктора Михаила В. Бујића, члана Државног Савета.

За нашег Министра унутрашњих дела Светозара Милосављевића, члана Државног Савета.

За нашег Министра иностраних дела и заступника Нашег Министра правде Андру Николића, члана Државног Савета;

За нашег Министра грађевина Светозара Станковића, инжињерског потпуковника, задржавајући му чин и ранг у војсци.

За нашег Министра Народне привреде, Рашу Милошевића, народног посланика.

Председник Нашег Министарског Савета, Наш Министар просвете и црквених послова, нека изврши овај указ.

АЛЕКСАНДАР

1 Априла 1893. г.

у Београду.

Председник министарског савета,

Министар

просвете и црквених послова,

Др Докић с. р.

МИ

АЛЕКСАНДАР I.по милости божјој и вољи народној
КРАЉ СРЕБИЈЕ

На предлог Нашег Министра унутрашњих дела, а по саслушању Нашег Министарског Савета, на основу чланова 54, 101 и 102 Устава и чланова 1, 2 и 98 закона о изборима народних посланика, решили смо и решавамо:

I

Народна Скупштина, изабрана за трогодишњу скупштинску периоду 1893, 1894 и 1895 годину, и сазвана у ванредни са-

двадесет друга година, и кога је брижљиво спремао за наследника свога. Али кад се педесетогодишњи краљ оженио кћери ћесара (Cesaris) дванаестогодишњом девојком, и пре него што је и сина свог оженио, она му почела рађати децу, тада сина његова (Душана) почну да муче подозрења и опасности, које су, по свој прилици, уселили у његову властољубиву душу његови вршњаци "Дубровчани Лукарић" а по њему и Т. Флорински, приписују устанак Душанов на оца страху његову, да отац не пре несе престо на Синишу. Исто тако Френпот и Du Cange, „бранећи страну младога краља, говоре да се он побојао, да ће отац његов из обзира на цариградскога цара, који му је у другом браку дао своју кћер (место синовицу) садашњу љубав и очинску наклоност одузети, и указати је синовима из другог брака, те да је наумио сам себи круну насиљно узети“²⁾. А учени Рус А. Мајков³⁾,

„ετέρας γεγένης γυναικός“. Али то ће бити, да писац подразумева жену другога рода, не византискога порекла.

¹⁾ Annali di Ragusa, 51, — „Il quale morto Urosc suo padre (come giudicavano gli uomini) d'ordine proprio, perché procuorava di trasferire il Regno nella persona di Scismis o Scimisa suo minor figliuolo.“ („Ужин, Славјане, II, 59.)

²⁾ Рајић, „Немањићи“, III, 186—7.

³⁾ „Историја српскога јазика“ и т. д.. 205.

жив 25. марта ове године — распушта се, попито није могла да се уставно конституише.

II

Избори народних посланика за трогодишњу периоду скупштинску 1893, 1894 и 1895 годину, да се изврше у целој земљи на дан осамнаестог маја ове године; и

III

Народна Скупштина сазива се у ванредни сазив на дан првог јуна ове године у Београду.

Наш Министар унутрашњих дела нека изврши овај указ.

1. априла 1893. год.

у Београду.

АЛЕКСАНДАР с. р.

Председник министарског савета,

Министар просвете и црквених послова,

Др Докић с. р.

Министар војног пуковника,

Др. Франасовић с. р.

Министар финансија,

Др М. В. Бујић с. р.

Министар унутрашњих дела,

Св. Милосављевић с. р.

Министар иностраних дела и заступник министра правде,

Анд. Николић с. р.

Министар грађевина, потпуковник,

Св. Станковић с. р.

Министар народне привреде

Раша Милошевић с. р.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА**11. ВАНРЕДНИ САСТАНАК**

20. марта 1893. год.

Председавао председник г. П. Татић, од одборника били г. г. Др. Ж. Петровић, Илија К. Чолак-Антић, Глиша Стојановић, Јовица Барловац, Н. Спасић, Стеван Изворић, С. Ђ. Јорговић, Ст. Курчић, Свет. Поповић, Мијаило Јаковљевић, Сима Р. Обрадовић, Ј. Х. Динић, Сима Николић, Наум Младеновић, Вучко Ц. Илић, Пав С. Цветковић, Васа Николић, Спасоје Стевановић, Гргур Миловановић,

пребацујући краљу Дечанском, што није по обећању свом оженио свога сина Душана, а сам се пак оженио Гркињом, и „што стаде боље волети Грке, него Србе и што је с Грцима био у миру,“ приписује главни узрок устанка сина на оца наговору властеле, која се бојала, да престо српски не допадне у руке сину Стефаном од друге жене. Додајмо овде најзад и минијење г. Срећковића (П. 336), који такође узрок заваде оца са сином налази у интригама Палеолога, да на престо српски дође Синиша Немања-Палеолог, и у женидби Душановој са својом рођаком, кћери Вратка, потомка Вукановог, сестром доцнијега бугарскога цара Јована Александра, коме се браку Дечански противио¹⁾.

Из ово неколико примера, види се јасно, да се већина историка слажу у томе, да је главни узрок устанка Душанова на оца био страх његов, да отац не пренесе престо на свога млађег сина Синишу, који је тада растао на двору српском. Што пак Данило, и ако баца крвицу на оца не спомиње овај узрок, већ неку „ненавист“, и „ћавоље наважденије“ на сина, то можда долази отуда, што је њему — Данилу „вла-

ЦАР СИМЕОН-СИНИША НЕМАЊИЋ ПАЛЕОЛОГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА НАПИСАНО

РАДОСЛАВ АГАТОНОВИЋ

(Са једном земљописном картом)

(НАГРАДИЛА ОПШТИНА БЕОГРАДСКА ДРУГОМ ВИДОВДАНСКОМ НАГРАДОМ)

МОТО:

„Praescipuum munus annalium reor, ne virtutes sileantur, utque pravis dietis factisque ex posteritate et infamia metus sit.“ Tacit., Ann. lib. III., cap. 65

II.

Рођење Синишино. — Последице његовога рођења. — Где је живео и васпитавао се Синиша после смрти свога оца, до 1347. г. — Даље последице његова живљења.

(НАСТАВАК)

Ево у чему је ствар: Краљ је имао од прве жене¹⁾ сина, коме је тада била

¹⁾ Код Грегора стоји: „ex altera uxore natus „ov

¹⁾ Срећковић, II, 343.

Петар Радовановић, Ј. Анд новић, Пера Тодоровић, С. Павловић, Драг. М. Настић, Др. Н. Х. Николић, А. Стевановић, Трифун Ђорђевић, М. Јовичић, П. М. Михајловић, В. М. Димитријевић, Дим. Милојевић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 11. марта 1893. године и учињене су ове измене и допуне, у одлуци КњБр. 99 да сам г. П. Тодоровић, одборник јемчи да ће Михајло Јанковић задар овд. извршити нужне исправке у својој кући на „Чубури“ и да му се према томе може дати тромесечна кирија у напред, и у одлуци КњБр. 93 да суд општински преда општ. правозаступнику акта о нахији штете маси Јакова Туцаковића те да извиди има ли до кога кривице, што ова исплата није раније учинјена те да се од кривца накнада тражи.

II.

По прочитању акта истражног суди за вар. Београд АБр. 1549, 1606, акта првостепеног крушевачког суда 1568, акта истражног судије за вар. Београд 1484, 1529, 1573, 1607, којим се траже уверења о владању и имовном стању известних лица, одбор је изјавио, да му је Јован Милановић непознат; да су Јаков Влачанин и Михајло Живадиновић доброг владања и доброг имовног стања; да су доброг владања и средњег имовног стања Глиша Кунић, Ђока Јовановић, Михајло Ненадовић и Јован Бихеле.

III.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којим се траже уверења о сиротном стању.

По прочитању тих молби СБр. 4636, 4153, 4185 и 4693, одбор је изјавио, мишљење, да се суд предходно увери о имовном стању Драге Васиљевић, па тек онда да јој изда тражено уверење: да се може дати уверење о сиротном стању молиоцима Настасији Г. Величковић, Драги Стефановићевој и Јовану Херцегу, Ђаку.

IV.

Председник општине саопштава одбору, да је према овлашћењу одборском од 11. марта 1893. године АБр. 1667, ступио у преговоре са народном Банком односно нове позајмице од 300,000 дин; да је Народна Банка обећала ставити општини Београдској на расположење ових 300,000 динара под истим погодбама, под којима је и првих 2300,000. дин. дала општини, па предлаже да одбор реши да се општина може привремено задужити са још 300,000 дин. код Нар. Банке.

далац сунце око кога се све окреће,¹⁾, и што он хоће ипак да баци сву кривицу на властелу ондашњу, која је заиста највише наговарала Душана, да свргне оца с престола, говорећи: „Ако ли не послушаш нас, ми ћемо да ступимо у договор с твојим оцем, па ћемо да устанемо, и њему да идемо, а тебе да оставимо у тузи и срамоти.²⁾ Па је с тога ваља да Дечански и мрзео Душана, што слуша савете оне властеле, коју он — Дечански мрзи, и која је „потајно и појединце доходила к њему, (Душану) и распиривала у њему бунтовничке мисли³⁾. Цароставник пак најмање има права, што онолико ружи Душана, приписујући му „ненаситну жудњу за престолом.“ Јер и ако је „млади краљ“ имао мало властољубља, као млад, даровит, и већ прослављени јунак на бојном пољу, ипак то његово властољубље правда се: великим страхом, да за навек не изиђи престо српски, на који он, као већ крунисана глава, има најпрече права, нарочито, кад му моћна и силна властела ставља категоричан услов:

¹⁾ Rački, „Ocijena starih izvora“; p. 149.

²⁾ Срећковић, II. 336.

³⁾ Gregorae: Hist. byzant. IX, c. 12.

По саслушању овога извештаја одбор је решио, да се општина београдска привремено за дужи још са три стотине хиљада динара у србру код Привилеговане Народне Банке Краљевине Србије под погодбама, које вреде за позајмицу од 2300.000 дин. а које су изложене у акту Народне Банке од 12. Нов. 1891. Бр. 11411 и од 21. Августа 1892. г. Бр. 8576. Ова се позајмица може употребити само на продужење радова на водоводу.

Менице за ову позајмицу да потписују за општину иста лица, која су решењем одборским од 11. марта 1893. АБр. 1668. одређена, да потписују менице којима је рок већ протекао.

V.

Председник износи одбору на решење по нуду Ђ. С. Вашића трг. из Крагујевца, да му општина уступи право наплате говеђе и свињске аренде за 391.000 дин. годишње и под осталим погодбама, које су у тој понуди изложене.

По прочитању те новуде и реферата суда општинског СБр. 4550 одбор је на предлог г. Сп. Стефановића одборника одлучио, да одборско повериштво проучи читање о давању наплате аренде касарске под закуп и поднесе свој предлог одбору на решење заједно са мишљењем о овој понуди.

Чланови овог повериштва да буду г. г. Сп. Стефановић, Др. Ј. Петровић, М. Јовичић, Стеван Ивковић и П. Тодоровић одборници.

VI.

Председник износи одбору на решење акт Марка Стојановића, адвоката којим моли одбор да се понова извиди, да ли треба градеко поље испред његове куће по нова откопавати, кад је исто поље пре кратког времене пивелисано и макадамисано.

По прочитању те молбе АБр. 1643, одбор је одлучио, да ову ствар проуче и одбору рефиришу г. г. М. Ђурковић начелник мин. грађевина, Гргур Миленковић држ. инжињер и Коста Јовановић инж. Управе вар. Београда.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Личне вести. Председник општине београдске г. П. Татић дао је оставку на председничку дужност, коју је одбор оп-

„Хајде с нама и бићеш краљ, нећеш ли, одосмо твоме оцу, и Синиша је краљ¹⁾.“

Душан пак а тако исто и властела српска, имали су пуно разлога да верују у пронесени глас, да краљ Дечански намерава млађег сина Синишу прогласити за наследника. Јер будући савременици онога, шта је недавно радила краљица Симонида, само да би Милутин прогласио Константина за наследника, они су веровали потпуно, да је путем Симонидиним пошли и њена млађа рођака, краљица Марија, и да је и поколебљиви шесетогодишњи старац већ попустио њеном и њених пријатеља утеџају. Да је заиста тако било, најасније се види из Стефанових речи игуману Арсенију: „Узми оче ово злато... јер после мене не знам ко ће царевати²⁾.“ Зашто да не зна, ко ће „после њега царевати“, кад је он свог сина Душана, још при свом венчању на краљевство одредио за наследника, и венчао за „младог краља“? Стога Данило³⁾, кога допуњује Бранковић⁴⁾, немају права, кад, да оправдају Душана, бацају сву кривицу на властелу, „која је, вели Бранко-

штински и усвоји одредив г. Мијаила Јовановића члана суда, да привремено врши дужност председника општине.

IV. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(по епиграф. бр. лешкама)

Држава 29. Јануара 1893. године

(наставак)

То јасно указује, да ли сам ја хтео да имам какве тајне послове са Карамарковићем, ја не би тај извештај сачувао. Питање о томе да ли је Карамарковић долазио у Београд, да се ту погодио са општинском управом, ја то не знам, нити ме се тицало, већ је моја дужност била да реферишем о материјалу и да дам своје мишљење. По што је машин инжињер донео извештеј о жељезници, ја сам казао да се материјал може купити само под тим условима, да се материјал категорише и свакој категорији означи цена која би по општину повољна била. Ја сам онда сам предложио да се набаве најпре ценовници из страних фабрика па да сравнимо цене новог и старог материјала и према томе утврдимо цену за понуђени нам материјал. Факт је дакле заиста, да овако ствар постоји, а не као што г. Симић каже, да је постојало неко тајно договарање и несмо непоштено шуровање. —

И ми смо добили ценовнике: из Берлина од Ганца и компаније, и из Прага и једну по нуду за стари материјал. Све те податке за нов и стари материјал ја сам сравнио и онда у једној комисији у којој је био члан г. Ристић из монопола дувана, г. Андра Одабић, ако се не варам и Милан Петровић, ја сам онда предложио ово: за општину неће бити корисно, да купи жељезницу паушално, јер из поменутог извештаја се видело да има хрјавог материјала и да количина материјала није тачно позната. С тога сам предложио начин пријема материјала и не би згорег било да те уссове господин Симић прочита, да видите какве сам ја услове предложио за куповање жељезнице, па да не каже да Селесковић има ту нека тајна удела; па ће те по том онда тачно увидети шта је у ствари. —

У тим условима казао сам ово: Ми ћемо нове шине односно оне, које се могу сматрати, да су нове а то су праве шине и чистог профила сматрати као за прву класу, а шине које нису чистог профила или иначе праве и целе да ба-

вић, непрестано досађивала младом краљу речима: отац твој стар је, и није способан за царовање.“ Јер властела, као што примећује А. Мајков, видећи да се Стефан Дечански није умео ни најмање користити велбуждском победом, нарочито према Грцима, налазила је узрок тоге у краљевом попуштању утеџају грчке странке на српском двору, „па је с тога, вели г. Новаковић, и завладао страхом српском властелом, да Дечански не попусти са свим интригама грчке партије, те да престо преда млађему сину Синиши Палеологу.¹⁾“ Могућно је, да се овом првом узроку звечанске катастрофе придружио тада и онај други, који г. Срећковић наводи: незадовољство очево са женидбом сина му. Јер Дечански није никако одобравао, да Душан узме лепу Јелену, кћер челника Вратка, која је доводила своје порекло од Немањића, а у деветом степену била и сродница Душанова. А то можда зато, што се Стефан бојао, да се Душан, на тај начин, брачном везом са млађом линијом Немањића, „моћним кнежевима“ Приморја, јако не осили, те би му после могао престо преотети. Али Душан, рачунајући, да ће том женидбом по-

¹⁾ Срећковић: „Краљ Дечански“, страна 22.

²⁾ Гласник XI. 77.

³⁾ „Животи“ 212.

⁴⁾ У Рађића — „Немањићи“, 190.

¹⁾ „Отаџбина“, год. 1880. стр. 377.

цимо у другу класу а у трећу оне, које не одговарају првој и другој. Односно цене ако се не варашо било је овако — 15 паре дин. за килограм од прве класе а 7 ако се не варашо за другу и 4 за трећу класу. Ја данас молим поштовану господу, нека се увере, и нека траже ценовнике, па ће видети, да ли сам ја на уштрб општини био услове саставио. Тим начином набавке општина неће бити изложена никаквој опасности, да ће рђаве шине купити, само да одреди савесну комисију која ће да прими материјал тачно по условима. Ја сам се у неколико уверио из известаја чланова комисије који су материјал прегледали да има шина разног профила, али од сваког профила доста велики број шина и стога имао сам уверења, да не ћу погрешити, ако општини предложим да купи шине разног профила. —

(наставиће се)

НАРЕДБА

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438 члана 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12. Маја 1890. год. АБр. 839, и 11. Јуна 1892. год. АБр. 7537, а у свези с наредбом Управе вар. Београда од 10. Новембра 1892. год. Бр. 19.975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за давање балова, конице рата и других забава, оуде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти, да у његовом локалу какво страно лице

стићи са свим другу намеру своју, коју Дечански није могао ни замислити, и против воље очеве, узео је Јелену.¹⁾ Јер прилике и догађаји који су се развијали за детињства његова и на српском и на византијском двору, били су доста јаки, да створе у младој, талентираној глави младога краља мисао, да на месту трупа византијскога, царства, створи на Балкану велику снажну српску царевину. А да то постигне, нужна му је конфедерација балканских држава: Србије и Бугарске. И он налази, да ће родбинским везама најчврши склонити савезну лигу противу Византије. Последице такве Душанове политике опажају се одмах, чим је он ступио на српски престо. Јер превратом у Бугарској, који се догодио на годину дана после преврата у Србији, год. 1332, дође на бугарски престо шурак Душанов Александер²⁾, са којим је Душан за све време своје двадесетчетиригодишње владе био у пријатељству, радећи заједно, да са свим унините већ изнемоглу византиску царевину.

Из досадањега излагања види се, дакле, јасно, да је појава Синишина на свет, и

¹⁾ Срећковић: Ист. Срба, II. 343—4.²⁾ Једем.

даје претставе и друго томе подобно а не увери се да је дотично лице поред дозволе добијене од управе варопији Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ**за јавне забаве у општини београдској**

I.

а) За свирање муз. оркестра по кафанама, баштама и т. д. од концерта до 3 д.
б) За свирање са певањем венчака од 1 концерта 5 д.
в) За свирање женског (оркестра) дамен-капеле 20 д.

II.

а) За игранку у локалу I-ог реда 15 д.
За игранку у локалу II-ог реда 10 д.
в) За игранку у локалу III-ег реда 5 д.

III.

а) За панораму на дан 5—10 д.
б) За разне представе и показивање венчака, дневно 10—50 д.
в) За менажерије и музеуме 5—15 д.
г) Циркус од претставе 10—20 д.
д) За забаве „Гинг-гинг“ т. ј. (певање, свирање и представљање) од вечера 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решавање општински Суд засебно.

V.

Сем овога наплаћивање се још половине од гореозначене таксе у корист краљ. српског народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. АБр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ**I. ДИМНИЧАРСТВО:**

а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0,20 д.
б) За неузидан шпархерд 0,20 д.
в) За узидан 0,40 д.
г) За велики узидан шпархерд у гостионици 0,50 д.

његово васпитавање на двору свога оца, краља српског, био од огромних последица. Услед његова рођења поново се развија на српском двору грчки утеџај, и образује се јака странка Палеолога, под протекцијом same краљице српске. Та странка ради, да Синиша наследи престо свога оца. Услед овога другог аонајира, Душан, као најпречи наследник српског престола, устаје на свог оца, видећи га, да се подао утеџају и саветима лукавих Грка, збацује га с престола, и тиме за навек прекида даље интриге Византинаца на српском двору, и мешање њихово у унутарње послове српске краљевине; узима у своје младе и крепке руке крму државну, и води Србију путем који је доведе до врхуна славе и величине њене...

Душан је сада зацело мислио, да је, узвиши крму српску, за коју је толико страховао, у своје руке, одагнао за навек онај страх, који му је млади Синиша задавао. Али није требало много времена да претекне, па да се поново и сам Душан увери, е опасност по српски престо од стране Синишине и његових сродника, грчких Палеолога, није још минула. Као год што се преће сам бојао, да га Синиша у

а) За чишћење димњака од два спрата	0 20 д.
б) За чишћење простог димњака	0 10 д.
в) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима	0 10 д.
г) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећима	0 20 д.
д) За плаћање димњака (цилиндера) без разлике на спратове	0 75 д.

II. ПРАЖЊЕЊЕ ПОМИЈАРА И НУЖНИКА:

а) Од кубног метра	10,00 д.
б) Од акова	10,50 д.

III. ПОСТАРИНА:

а) Марка за пашче за годину дана	3,00 д.
б) Обнављање изгубљене марке стаје	1,00 д.

IV. ГРОБАРИНА

а) Гроб за децу	7,00 д.
б) Гроб за одрасле	12,00 д.
в) Мала гробница	555,52 д.
г) Велика гробница III реда	998,39 д.
д) Велика гробница II реда	1099,32 д.
е) Велика гробница I реда	1684,57 д.

V. МРТВАЧКА КОЛА:

а) Мртвачка кола стара са 2 коња	12,90 д.
б) Мртвачка кола са анђелима са два коња	24,90 д.
в) Мртвачка кола нова са 2 коња	36,90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња	72,90 д.

ТАКСЕ**ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУВРЕТА**

за квартове: Савамалски, Теразијски, Врачарски и Варошки.

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом	0,25 п. д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом	0,70 п. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штапе	1,50 п. д.

За квартове: Дорђолски и Палилулски.

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом	0,20 п. д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом	0,60 п. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штапе	1 дин.

Од суда општине београдске 28 Августа 1892. год
АБр. 9449.

наследству не претекне, исто је тако сада, што је млади Синиша коју годину више заљећа затурао. Душан почо увиђати све више, да је Синиша још једнако опасан противник и наследству његовог сина Уроша. Тај страх је канда био још јачега дејства, него онај први, док је Синиша био само дете, и не помињајући на круну; јер је сада Синиша био младић, и под инспирањем можда својих пријатеља Палеолога, све то јаче долазио до уверења: да он — Синиша треба после Душана да наследи српски престо. Тај страх, који је Синиша задавао Душану, такође је био од замашних последица, што ћемо ниже и видети. А сада пре тога, да прећемо на детињство Синишино, и да видимо: шта бива са њим после смрти оца му; где живи, и где се васпитава до доба, кад је постао деспотом Акарнаније и Етолије?

(наставиће се)